

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 41.

Vydána dne 19. července 1929.

Obsah: (113.—115.) 113. Zákon o lékařských komorách. — 114. Zákon o výkonu lékařské praxe. — 115. Zákon, kterým se osvobozují věnování na oslavu Svatováclavského tisíciletí od koliků a poplatků a daně z obohacení.

113.

Zákon ze dne 28. června 1929 o lékařských komorách.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl I.

O zřízení, složení a působnosti lékařských komor.

§ 1.

(1) Lékařské komory podle tohoto zákona se zřizují, aby hájily a podporovaly zájmy a chránily čest stavu lékařského.

(2) Lékařské komory, které byly zřízeny podle starších předpisů, se zrušují.

(3) Majetek, veškerá práva majetková a závazky dosavadních lékařských komor přecházejí na nové komory, do jejichž působnosti případně obvod zrušených komor. Případné spory rozhodne ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, vyslechnouc příslušné komory.

§ 2.

Lékařské komory se zřizují: pro zemi Českou se sídlem v Praze, pro zemi Moravskoslezskou se sídlem v Brně, pro zemi Slovenskou se sídlem v Bratislavě. Lékařská komora pro zemi Podkarpatoruskou bude zřízena později, a to vládním nařízením. Až do té doby tvoří tato země součást obvodu komory zřízené pro zemi Slovenskou.

§ 3.

(1) Všichni lékaři, kteří trvale bydlí v obvodu lékařské komory a vykonávají zde lékař-

skou praxi soukromě i v ústavech (léčebných, humanitních a pod.), čítajíc v to i lékaře ustanovené ve státní službě (civilní a vojenské), kteří vykonávají mimoslužební lékařskou praxi, jsou členy lékařské komory.

(2) Lékaři ustanovení ve státní službě (civilní i vojenské) jsou však členy komory ve smyslu odstavce předchozího jen pokud, pokud jde o jejich mimoslužební praxi lékařskou.

§ 4.

Orgány lékařských komor jsou:

- a) zastupitelstvo (§§ 5—12),
- b) komorní rada (§§ 13—15),
- c) členská schůze (§§ 16—18),
- d) čestná rada (oddíl III.).

§ 5.

(1) Zastupitelstvo [§ 4, písm. a)] lékařské komory skládá se nejméně z 9, nejvýše ze 33 členů a tolikéž náhradníků.

(2) Počet členů zastupitelstva a jejich náhradníků jednotlivých komor lékařských určí ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy tak, aby pokud možno zpravidla na každých 100 až 150 členů komory připadl 1 člen a 1 náhradník zastupitelstva.

§ 6.

(1) Členy zastupitelstva a jejich náhradníky volí na pět let členové komory k volbě oprávnění.

(2) Zvolení členové zastupitelstva složí slib do rukou předsedy komory nebo jeho náměstka (§§ 13 a 14), že budou vykonávat svoji funkci svědomitě a nestranně.

(3) Členové komory k volbě oprávnění volí současně (odst. 1.) na dobu pěti let z celého počtu členstva dva revisory účtů a dva jejich náhradníky.

§ 7.

(1) Právo voliti a býti volenu mají všichni lékaři, kteří jsou československými státními občany, jsou v den vypsaných i konaných voleb členy komory (§ 3), nejsou vyloučeni z práva volebního pravoplatným náležením čestné rady komory aneb kteří pravoplatným trestním rozsudkem nejsou zbaveni volebního práva do obcí.

(2) Odstupující činovníci jsou opět volitelní.

§ 8.

(1) Lékař oprávněný k volbě (§ 7, odst. 1.) je povinen volební právo vykonati.

(2) Nesplní-li této povinnosti bez dostatečných důvodů omluvných, dopouští se přestupku zanedbání povinností člena ke komoře.

§ 9.

(1) Volbu do zastupitelstva komory lékařské smějí odmítnouti:

- a) lékaři starší 60 let,
- b) lékaři, kteří v posledním období funkčním byli členy zastupitelstva komory,
- c) lékaři, kteří prokáží vysvědčením jiného lékaře k praxi oprávněného, že jim choroba překáží funkci tuto vykonávati,
- d) lékaři, kteří podle odst. 2. nemohou volby přijmouti.

(2) Lékaři ustanovení ve státní službě (civilní a vojenské) mohou volbu přijmouti jen se svolením svého nadřízeného úřadu (velitelství).

(3) Kdo bez omluvného důvodu (odst. 1. a 2.) volby nepřijme nebo přijaté funkce nechce dále zastávat, dopouští se přestupku zanedbání povinností člena ke komoře.

§ 10.

Předpisy o provedení volby a ustavení zastupitelstva komory lékařské a volby revisorů účtů a jejich náhradníků budou vydány vládním nařízením.

§ 11.

(1) Zastupitelstvo jest orgánem usnášejícím a rozhodujícím. Jemu náleží:

- a) voliti komorní radu (§ 13),
- b) schvalovati rozpočet,
- c) zkoumati a schvalovati výroční účty,

d) určovati výši členských příspěvků,

e) usnáseti se o blahodárných zařízeních pro lékaře a jejich rodiny,

f) vysílati zástupce do zdravotních rad (§ 19),

g) podávati posudky a dobrozdání ve věcech, které náležejí do působnosti komory,

h) vypracovati komorní řád (§ 12) a řád stavovský (§ 24),

i) usnáseti se o systemisaci míst zaměstnaneckých pro kancelář komory,

j) usnáseti se o opatřeních vzhledem k návrhům členské schůze (§ 17).

(2) Úřady poskytnou lékařským komorám příležitost [odst. 1., písm. g)] k vyjádření v případech, kde tento zákon nebo zvláštní předpisy to nařizují, a kromě toho, jde-li o vydání nebo změnu předpisů o lékařské praxi.

§ 12.

(1) Komorní řád [§ 11, odst. 1., písm. h)] obsahuje zvláštní pravidla o svolávání, řízení a usnášecí schopnosti schůzí komorní rady a zastupitelstva, o zastupování členů komorní rady a zastupitelstva jejich náhradníky, dále předpisy o vyměření, vybírání a upotřebení komorních příspěvků, jakož i předpisy zabráňující tomu, aby člen zastupitelstva nebo člen komorní rady, pokud jím jest lékař ustanovený ve státní službě civilní nebo vojenské, nedostal se, vykonáváje tuto svoji funkci, do rozporu se svým úředním postavením.

(2) Komorní řád schvaluje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 13.

(1) Zastupitelstvo lékařské komory zvolí na dobu funkce ze sebe komorní radu a to předsedu komory, jednoho nebo podle potřeby dva náměstky předsedy, nejméně tři a nejvíce sedm členů a aspoň dva náhradníky.

(2) Počet členů a náhradníků komorní rady určí ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy tak, aby pokud možno zpravidla na každé 3 členy zastupitelstva komory připadl 1 činovník v komorní radě.

(3) Předseda komory a jeho náměstkové složí slib do rukou přednosty (zástupce) dozorcího úřadu (§ 58), že budou vykonávati svoji funkci svědomitě a nestranně.

§ 14.

(1) Předseda nebo za něj jeden z jeho náměstků zastupuje komoru na venek, prikazuje

členům zastupitelstva a členům komorní rady obor působnosti a bdí nad jejich řádnou činností, svolává schůze komorní rady, zastupitelstva a členské schůze lékařské komory, předsedá jim a provádí usnesení.

(2) Člen (náhradník) komorní rady nebo zastupitelstva, který, nemaje omluvných důvodů, trvale se neúčastní schůzí, dopouští se přestupku zanedbání povinností člena ke komoře.

(3) Přespolní členové (náhradníci) komorní rady a zastupitelstva mají za účast na schůzích nárok na náhradu hotových výloh a za ztrátu času podle výměry určené zastupitelstvem komory a schválené dozorcím úřadem (§ 58).

§ 15.

(1) Komorní rada jest orgánem výkonným a správním. Jí náleží zejména:

- a) prováděti usnesení a opatření zastupitelstva komory,
- b) zkoumati spisy o volbě členů zastupitelstva,
- c) spravovati jmění komory,
- d) vybíráti členské příspěvky,
- e) uveřejňovati periodické zprávy o činnosti komory,
- f) míti v patrnosti členy komory,
- g) usnášeti se o svolání schůze členské,
- h) sprostředkovati ve sporech vznikajících mezi členy komory při výkonu jejich povolání,
- i) trestati přestupky zanedbání povinností člena ke komoře (§§ 8, 9, 14, 20).

(2) Narovnání ve sporech [odst. 1., písm. h)] před komorní radou sjednaná a zapsaná jsou vykonatelná soudní exekucí. Na Slovensku a Podkarpatské Rusi nařídí exekuci soud příslušný k jejímu provedení (soud exekuční).

(3) Komorní rada trestá přestupky [odst. 1., písm. i)] pokutou od 50 do 500 Kč.

(4) Do trestního nálezu komorní rady lze si stěžovati k úřadu dozorcímu (§ 58), který rozhodne s konečnou platností.

(5) Stížnost jest podati do 15 dnů ode dne následujícího po doručení trestního nálezu u komorní rady.

(6) Jinak řídí se trestní řízení, zahájené komorní radou, obdobně zásadami trestního řízení před politickými úřady.

§ 16.

Členská schůze lékařské komory svolává se podle potřeby. Kromě toho budiž svolána

schůze členská, požádá-li za to, uvedouc důvody, aspoň jedna pětina členů komory písemně u komorní rady.

§ 17.

(1) Členské schůzi lékařské komory pořádá se přehled o činnosti komory za dobu uplynulou od poslední členské schůze.

(2) Jí přísluší, aby se podle jednacího pořadu radila a činila zastupitelstvu lékařské komory návrhy ve věcech, které se týkají společných zájmů lékařského stavu, jeho úkolů, jakož i vážnosti lékařského povolání.

(3) Jednací pořad členské schůze stanoví při jejím svolání komorní rada, přihlížejíc v daném případě (§ 16, 2. věta) k žádosti členstva.

§ 18.

(1) Členská schůze lékařské komory je schopna usnášeti se, je-li přítomna aspoň jedna pětina členů.

(2) Není-li členská schůze schopna se usnášeti, koná se o hodinu později s týmž jednacím pořadem druhá členská schůze, která je schopna usnášeti se za každého počtu účastníků.

(3) Členská schůze lékařské komory usnáší se prostou většinou hlasů, při čemž předseda má právo hlasovati. Při rovnosti hlasů návrh se zamítá.

§ 19.

Lékařské komory mají právo na zastoupení ve státní zdravotní radě a v zemských radách zdravotních. Za tím účelem vysílá se do státní zdravotní rady po jednom zástupci a náhradníku z každé komory, do zemských zdravotních rad po jednom zástupci a náhradníku z příslušné komory.

O d d í l II.

O stavovských poměrech (povinnostech a právech) lékařů.

§ 20.

(1) Členové lékařské komory (§ 3) jsou povinni přihlásiti se u příslušné komory.

(2) O tom, zda má lékař, vykonávající praxi současně nebo přechodně v obvodu jiné komory lékařské, přihlásiti se též u této jiné komory, budou vydány předpisy vládním nařízením.

(3) Změnu bydliště, a není-li bydliště zároveň působištěm (místem pravidelné ordinace), též změnu působiště, je povinen lékař hlásiti

u své dosavadní komory, a je-li nové bydliště (působistiště) v obvodu jiné komory, také u této.

(4) Oznámení o tom, že se vzdává výkonu praxe, nechť učiní lékař u příslušné komory lékařské. Teprve tímto oznámením přestává býti lékař členem komory.

(5) Lhůta pro hlášení je 15denní a počítá se ode dne, kdy nastane skutečnost zakládající povinnost k hlášení.

(6) Kdo opomene učiniti přihlášku nebo jiné oznámení podle předcházejících odstavců, dopouští se přestupku zanedbání povinností člena ke komoře.

§ 21.

Potulná praxe, vtíravé a stavu lékařského nedůstojné nabízení lékařské pomoci nedůstojnými inseráty, dále letáky, agenty a pod. prostředky, nabízení lékařských služeb dům od domu, jakož i podporování a krytí neoprávněného léčení v jakékoliv formě se zakazuje.

§ 22.

Lékaři není dovoleno vykonávati vedlejší zaměstnání, jež se přičií vážnosti lékařského stavu.

§ 23.

Každý lékař je povinen nemocnému, kterého přijal do lékařského ošetřování, věnovati se horlivě, věrně a svědomitě, hájiti zájem nemocného a chrániti zdravé podle zásad lékařské vědy, svých zkušeností a platných předpisů.

§ 24.

(1) Zastupitelstvo lékařské komory má právo usnášeti se ještě na dalších ustanoveních o chování se lékařů svého obvodu a vydati je ve formě stavovského řádu.

(2) Stavovský řád schvaluje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 25.

(1) Zastupitelstvo lékařské komory může podávati návrh po případě posudek o normálním rozpětí honorářů za jednotlivé běžné výkony lékařské pro vydání sazby lékařské.

(2) Tato normální sazba lékařská bude vydána vládním nařízením. Při tom bude též představitelům sociálního pojištění dána příležitost, aby se o nejnížší hranici honorářů vyjádřili. Lékaři jsou povinni řídit se sazbou lékařskou. Tím není dotčeno právo stran smluviti se o výši odměny, při čemž dlužno

bráti zřetel k majetkovým poměrům nemocného.

(3) Lékař i strana společně mohou požádati komorní radu za smírné vyřízení sporu o oprávněnosti a přiměřenosti lékařského požadavku.

(4) O narovnáních podle odst. 3. před komorní radou sjednaných a zapsaných platí ustanovení 2. odst. § 15.

Oddíl III.

Předpisy disciplinární.

§ 26.

(1) Při každé komoře zřídí se čestná rada skládající se z 9 členů a 6 náhradníků.

(2) Náhradníci jednak povolávají se na uprázdněná místa členů jednak zastupují členy zaneprázdněné. Předseda nebo jeho náměstek (odst. 5.) určí, kdo z náhradníků nastoupí na uprázdněné místo člena, či zastoupí v tom kterém případě člena zaneprázdněného.

(3) Čestná rada volí se na 5 let. O její volbě a jejím ustavení platí obdobně předpisy §§ 6 až 10. Zvolení složí do rukou předsedy komory slib, že budou vykonávati funkci svědomitě a nestranně.

(4) Členové zastupitelstva lékařské komory a jejich náhradníci nejsou do čestné rady volitelní.

(5) Čestná rada volí ze svého středu předsedu a jednoho nebo dva náměstky předsedy.

§ 27.

(1) Čestná rada vykonává, pokud není jinak ustanoveno (§ 32, odst. 6.—8.), disciplinární moc nad členy komory.

(2) Čestná rada jest oprávněna a povinna zakročiti, aniž by tím byla dotčena příslušnost řádných soudů podle platných zákonů, proti členům komory, kteří dopustí se přestupku ustanovení §§ 21 až 23 a 25 tohoto zákona, nebo jiným způsobem proti cti a vážnosti stavu hřeši.

(3) Čestná rada je povinna vyžádati si spisy od trestních soudů podle § 39 a zkoumati, zda jejich obsah nezavdává podnětu k disciplinárnímu stíhání.

§ 28.

(1) K platnému rozhodnutí nebo usnesení čestné rady je nutná přítomnost nejméně šesti členů (náhradníků).

(2) Čestná rada usnáší se platně prostou většinou hlasů přítomných, při čemž předseda má právo hlasovati. Při rovnosti hlasů považuje se návrh za zamítnutý.

(3) Nález odsuzující může být vynesen aspoň dvoutřetinovou většinou přítomných.

§ 29.

(1) Tresty disciplinární jsou:

- a) výstraha,
- b) důtka,
- c) pokuta od 200—10.000 Kč,
- d) odnětí volitelnosti nebo též práva voliti na určitou dobu, nepřevyšující 6 let,
- e) odnětí práva k výkonu lékařské praxe na určitou dobu nepřevyšující jeden rok.

(2) Tresty uvedené v odst. 1. pod písm. c) a d) mohou být uloženy také současně.

(3) Trest uvedený v odst. 1. pod písm. e) může se uložit jen výjimečně při zvláštním těžkém provinění.

(4) Tresty uvedené v odst. 1. pod písm. b) a c) mohou, tresty uvedené pod písm. d) a e) mají být zostřeny uveřejněním nálezu v periodických zprávách lékařské komory [§ 15, odst. 1., písm. e)].

§ 30.

Komorní rada je povinna, jakmile se doví jakýmkoliv způsobem o přestupku disciplinárním (§ 27, odst. 2.), ihned o tom písemně vyrozumět předsedu čestné rady.

§ 31.

(1) Předseda komory lékařské pověří některého člena komory úkolem komorního zástupce. Zakročuje-li čestná rada z vlastní iniciativy (§ 27, odst. 2. a 3., a § 39, odst. 2.), určí komorního zástupce předseda komory k žádosti čestné rady.

(2) Komorní zástupce má právo podávati návrhy, podávati a zastupovati žalobu a konati vůbec vše potřebné podle předpisů tohoto zákona, může kdykoliv nahlížeti do spisů nebo žádati sdělení obsahu spisu; disciplinární řízení nesmí tím však být zdržováno.

§ 32.

(1) Předseda čestné rady, jakmile obdržel vyrozumění (§ 30) resp. zakročuje-li čestná rada z vlastní iniciativy (§ 31, odst. 1., 2. věta), ihned ustanoví zpravodaje a potom po informativním předchozím šetření svolá

schůzi čestné rady, která vyslechnouc komorního zástupce (§ 31) a zpravodaje, rozhodne, zda je dán podklad pro disciplinární vyšetřování obviněného, čili nic.

(2) Písemné vyhotovení tohoto rozhodnutí jest doručiti předsedovi komory lékařské, komornímu zástupci, dozorčímu úřadu, obviněnému, a je-li soukromý účastník, také jemu.

(3) Proti rozhodnutí o zahájení disciplinárního vyšetřování není opravného prostředku. Proti rozhodnutí, jímž se odmítá zahájit vyšetřování, může podati komorní zástupce stížnost k úřadu dozorčímu (§ 58), který rozhodne s konečnou platností. Stížnost je podati do 15 dnů u čestné rady, která ji předloží se všemi spisy do 4 neděl dozorčímu úřadu.

(4) Rozhodne-li úřad dozorčí, že je dán podklad pro zahájení disciplinárního vyšetřování, musí čestná rada řízení provést.

(5) Je-li obviněný členem Národního shromáždění, vyžádá si čestná rada, dříve než rozhodne ve smyslu 1. odstavce, souhlas příslušné sněmovny k disciplinárnímu stíhání. Odepře-li sněmovna souhlas, je stíhání na vždy vyloučeno.

(6) Je-li obviněný ustanoven ve stavu zdravotních úředníků státních úřadů, jakož i ústavů, fondů a podniků státních nebo státem spravovaných — s výjimkou státních obecních (městských) a obvodních lékařů — nebo učitelem vysokých škol, je stíhání podle tohoto oddílu vyloučeno a čestná rada, aniž rozhodne ve smyslu odstavce 1., oznámí přestupek příslušnému představenému obviněného, nebo jde-li o vysokoškolského učitele, příslušnému disciplinárnímu úřadu. Tento představený (disciplinární úřad) učiní, nepřísluší-li stíhati přestupek soudům, další opatření podle příslušných předpisů, jímž obviněný je podroben jako zdravotní úředník nebo učitel vysokoškolský.

(7) Je-li obviněný vojenským lékařem v činné službě, jest stíhání podle tohoto oddílu vyloučeno a čestná rada, aniž rozhodne ve smyslu odst. 1., oznámí přestupek příslušnému představenému obviněného, jenž učiní, nepřísluší-li stíhati přestupek soudům, další opatření podle zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb. z. a n., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním.

(8) Představený (disciplinární úřad), jemuž bylo oznámení učiněno podle odst.

6. a 7., oznámí čestné radě, co bylo ve věci zařízeno.

§ 33.

(1) Vzejdou-li pochybnosti o tom, zda byl obviněný v době, kdy se dopustil disciplinárního přestupku, při zdravém rozumu, vyšetří se jeho duševní stav. Za tím účelem vyslechnou se (§ 35, odst. 1.) osoby, které mohou podat vysvětlení, po případě vyžádají se potřebné úřední a služební zprávy a duševní stav se prozkoumá dvěma lékaři — soudními znalci. Není-li možno důkaz o duševním stavu obviněného podat bez pozorování, má čestná rada požádati příslušný trestní soud, aby tento důkaz provedl.

(2) Stejně jest postupovati tam, kde sice není pochybnosti o přičetnosti obviněného v době spáchaného disciplinárního přestupku, avšak jest pochybnost, zda jest obviněný při zdravém rozumu v době, v níž se koná řízení před čestnou radou.

(3) Zjistí-li se, že obviněný vskutku trpí duševní chorobou, zajistí čestná rada, je-li toho třeba, průvodní prostředky a usnese se, aby řízení bylo přerušeno, dokud se obviněný neuzdraví. Zjistí-li se, že v době, v níž disciplinární přestupek byl spáchán, byl obviněný nemocen duševní chorobou, pro kterou nelze přestupek přičítati, usnese se čestná rada, aby řízení bylo zastaveno. K platnosti těchto usnesení vyžaduje se, aby je potvrdil úřad dozorců.

§ 34.

(1) Ústní jednání před čestnou radou koná se po předchozím vyšetřování, jež provádí vyšetřující komisař ustanovený předsedou čestné rady ze členů komory. Vyšetřující komisař nesmí býti členem čestné rady.

(2) Vyšetřující komisař může nepřisežně vyslýchat svědky a znalce a má obviněnému dáti příležitost, aby se o činech (opomenutích) za vinu mu kladených a o výsledcích řízení vyjádřil. Řízení se nezdržuje, odepře-li obviněný spolupůsobiti.

(3) Skonče vyšetřování zašle vyšetřující komisař spisy komornímu zástupci, aby po případném doplnění vyšetřování podal u předsedy čestné rady obžalobu nebo mu navrhl zastavení disciplinárního řízení.

§ 35.

(1) Členové lékařské komory jsou povinni vypovídati jako svědkové a podávat posudky jako znalci před vyšetřujícím komisařem a

čestnou radou. O výsledcích jiných osob, jakož i o přisežné výsledky lze požádati příslušný okresní soud s trestní pravomocí (brigádní soud), který je povinen žádosti vyhověti.

(2) Vědomá nesprávná výpověď nebo vědomý nesprávný znalecký posudek před vyšetřujícím komisařem neb čestnou radou má v zápětí disciplinární řízení proti svědku či znalci, je-li členem komory.

(3) Čestná rada jest oprávněna uložit i opětně pořádkové pokuty od 20—200 Kč členům, kteří nedbají bez dostatečného důvodu došlých předvolání a odpírají splniti povinnost ve smyslu 1. věty prvního odstavce.

(4) Do uložení pořádkové pokuty lze si stěžovati u čestné rady k dozorcímu úřadu (§ 58), který rozhodne konečně. O podání stížnosti platí jinak předpis § 15, odst. 5.

(5) Jinak budiž pro výsledky svědků a znalců a pro výši jejich odměny užito zásad trestního řádu.

§ 36.

(1) Po ustanovení termínu ústního jednání před čestnou radou (§ 40) má obviněný a jeho obhájce právo nahlédnouti do spisů jednacích a z nich opisy si pořizovati s výjimkou protokolů o poradách čestné rady.

(2) Šdělovati veřejnosti obsah spisů jednacích a obsah ústního jednání čestné rady jest zakázáno (§ 57).

§ 37.

Obviněný má právo zvoliti si pro disciplinární řízení obhájce z členů lékařské komory, jimž volební právo do komory nebylo odňato, nebo z řad osob oprávněných obhajovati ve věcech trestních.

§ 38.

(1) Vznikne-li průběhem disciplinárního řízení podezření, že jde o čin trestný soudem, učiní čestná rada oznámení státnímu zástupitelství. Až do ukončení trestního řízení zůstane jednání čestné rady v klidu.

(2) Rozsudek soudní osvobozující nebo odsuzující nevylučuje disciplinárního trestu podle tohoto zákona.

§ 39.

(1) Trestní soudy (civilní i vojenské) jsou povinny oznámiti komorní radě příslušné komory lékařské (§ 30), že podána byla žaloba proti jejímu členu.

(2) Po pravoplatném ukončení trestního řízení jsou trestní soudy (odst. 1.) též po-

vinny k žádosti čestné rady spisy jí zaslati k nahlédnutí.

§ 40.

(1) Den ústního jednání určí předseda čestné rady. K němu je pozvati písemně aspoň 20 dní předem (§ 55) obviněného (§ 32), jemuž současně jest doručiti žalobu a oznámiti jména členů a náhradníků čestné rady, dále jest pozvati jeho obhájce a komorního zástupce.

(2) Čestná rada může naříditi, aby se obviněný dostavil k ústnímu jednání osobně.

(3) Neuposlechne-li obviněný tohoto rozkazu bez dostatečného důvodu omluvného, uloží mu čestná rada pořádkovou pokutu od 100—500 Kč a mimo to jest obviněný povinen, zmařil-li tím, že se nedostavil, ústní jednání před čestnou radou, uhraditi náklady s tímto ústním jednáním spojené.

(4) O stížnostech do opatření podle odstavce předchozího platí ustanovení § 35, odst. 4.

(5) Pro ústní jednání určí předseda čestné rady zapisovatele ze členů čestné rady.

§ 41.

(1) O vyloučení členů čestné rady platí obdobně předpisy trestního řádu. Obviněný i komorní zástupce mají kromě toho právo nejpozději do 10 dnů před ústním jednáním odmítnouti po jednom členu čestné rady neudávající důvodů.

(2) Jestliže by po vyloučení a odmítnutí členů nebyla čestná rada způsobilou k projednávání věci (§ 28), pověří ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy čestnou radou jiné komory lékařské provedením řízení.

§ 42.

(1) Ústní jednání čestné rady i prohlášení nálezu je neveřejné; obviněný i komorní zástupce mají však právo každý přibrati po třech důvěrnících ze členů komory.

(2) Předseda (náměstek) komory lékařské může býti přítomen ústnímu jednání.

(3) Konečné poradě a hlasování smějí býti přítomni toliko členové nebo povolání náhradníci čestné rady.

§ 43.

(1) Ústní jednání řídí předseda (náměstek předsedy) čestné rady.

(2) Ústní jednání počíná čtením usnesení o tom, že dán jest podklad pro disciplinární

vyšetřování (§ 32, odst. 1. a 4.) a čtením žaloby.

(3) Na to vyslechnou se obviněný, povolání svědkové a znalci a přečtou se, pokud vidí se toho potřeba, protokoly sepsané v předběžném vyšetřování a jiné důležité listiny.

(4) Obviněný, jeho obhájce a komorní zástupce mají právo k jednotlivým předneseným průkazům se vyjádřiti a svědkům i znalcům dávati otázky.

(5) Předseda i členové čestné rady mají právo dávati otázky obviněnému, svědkům i znalcům.

(6) Po ukončeném řízení průkazním následuj vývody a návrhy komorního zástupce a obhajoba obviněného nebo jeho obhájce. Obviněnému a jeho obhájci přísluší poslední slovo.

§ 44.

(1) Čestná rada rozhoduje podle svého přesvědčení, k němuž dospěla svědomitým zkoumáním všech důkazů a protidůkazů, nejsouc vázána osvobozujícím rozsudkem trestního soudu.

(2) Nález její budiž ihned ústně prohlášen a kromě toho do 8 dnů písemně doručen i s důvody a poučením o prostředcích opravných obviněnému (obhájci) a komornímu zástupci. Písemný nález podpisují předseda a zapisovatel.

(3) Opis nálezu budiž zaslán předsedovi komory lékařské i úřadu dozorcímu, a jde-li o státního obecního (městského) nebo obvodního lékaře, též přednostovi politického úřadu I. stolice, v jehož obvodu má lékař služební sídlo.

(4) V nálezu bud' též uvedeny útraty disciplinárního řízení, jakož i rozhodnutí o tom, kdo je hradí.

(5) Útraty disciplinárního řízení hradí odsouzený, pokud nejde o útraty z průtahů řízení jím nezaviněných. Takovéto útraty, jakož i útraty při osvobození nebo při nedobytnosti anebo při zastavení řízení, hradí lékařská komora ze svých řádných příjmů.

(6) Útraty vzniklé řižbráním obhájce hradí však v každém případě obviněný. Útraty zmařeného jednání (§ 40, odst. 3.) hradí obviněný, při nedobytnosti lékařská komora ze svých řádných příjmů.

§ 45.

(1) O jednání před čestnou radou sepíše se protokol, který obsahujž jména přítomných

a vyličení postupu jednání ve všech podstatných bodech.

(2) O poradě a hlasování sepíše se zvláštní protokol.

(3) Oba protokoly podpíše předseda čestné rady a zapisovatel.

§ 46.

(1) Umře-li lékař před pravoplatností nálezu, budiž řízení disciplinární zastaveno.

(2) Oznámí-li lékař, že se vzdal výkonu lékařské praxe (§ 20, odst. 4.), zůstane řízení disciplinární v klidu na tak dlouho, dokud lékař opětne praxe nezahájí.

§ 47.

(1) Do nálezu čestné rady může obviněný i komorní zástupce stěžovati si pro výrok o vině a trestu, jakož i do výše útrat k dozorčímu úřadu.

(2) Stížnost jest podati do 15 dnů u čestné rady.

(3) O stížnosti rozhoduje úřad dozorčí s konečnou platností.

(4) Stížnosti mají účinek odkladný.

(5) Rozhodování o stížnostech řídí se jinak obdobně zásadami trestního řízení před politickými úřady.

§ 48.

Bylo-li zahájení disciplinárního vyšetřování odmítnuto, bylo-li řízení zastaveno z jiného důvodu nežli z důvodů uvedených v § 32, odst. 5., a v § 46, odst. 1., anebo byl-li obviněný osvobozen, může ke škodě obviněného k návrhu komorního zástupce býti řízení obnoveno jen, vyskytnou-li se nové skutečnosti nebo průkazné prostředky, které samy o sobě anebo ve spojení s důkazy dříve uplatňovanými mohou odůvodniti usvědčení lékaře a uložení disciplinárního trestu.

§ 49.

Lékař pravoplatně odsouzený k trestu disciplinárnímu nebo jeho zákonní dědicové mohou žádati i po provedeném trestu obnovu řízení, přednesou-li nové skutečnosti nebo prostředky průkazné, které samy o sobě anebo ve spojení s důkazy dříve uplatňovanými mohou odůvodniti osvobození nebo uložení mírnějšího trestu disciplinárního.

§ 50.

(1) O obnově řízení, jakož i o tom, zda pro podání návrhu na obnovu řízení má sečkáno

býti s provedením trestu, rozhoduje čestná rada bez ústního jednání.

(2) Do rozhodnutí čestné rady možno si stěžovati do 15 dní stížností podanou u čestné rady k úřadu dozorčímu, který rozhodne konečně.

§ 51.

(1) Povolením obnovy řízení zrušuje se nálezeť potud, pokud se týká jednání, ohledně něhož obnova řízení byla povolena.

(2) Obnovou vstupuje řízení do stadia vyšetřování mimo případ uvedený v § 52, odst. 2.

(3) S provedením trestu disciplinárního jest sečkatí.

§ 52.

(1) Byl-li uznán lékař, v jehož prospěch byla obnova řízení povolena, znovu vinným, nemůže se uložiti trest přísnější, nežli trest uložený nálezeť dřívejším. Při výměře trestu budiž vzat zřetel k trestu již odpykanému.

(2) Čestná rada, která prohlásila obnovu řízení ve prospěch obviněného lékaře za přípustnou, může v dohodě s komorním zástupcem ihned uznati na nevinu nebo uložiti mírnější trest.

(3) O stížnosti do nálezů vydaných podle odstavců předchozích platí ustanovení § 47.

§ 53.

(1) Jestliže na základě obnovy zastaví se řízení disciplinární anebo lékař k disciplinárnímu trestu odsouzený je dodatečně osvobozen, je komora lékařská povinna ze svých řádných příjmů nahraditi mu peněžitou částku, již lékař neodůvodněně odsouzený jako trest disciplinární zapravil.

(2) Po smrti lékařově přísluší nárok na tuto náhradu jeho dědicům.

§ 54.

(1) Obviněný lékař, který zameškal lhůtu k podání opravného prostředku pro nepřekonatelnou překážku, může žádati o navrácení v předešlý stav.

(2) Žádost je podati do 15 dní po uplynutí lhůty odvolací ústně či písemně u čestné rady.

(3) O žádosti rozhodne čestná rada a vydá rozhodnutí písemně.

(4) Do rozhodnutí čestné rady, kterým se žádosti nevyhovuje, možno si u ní stěžovati do 15 dnů k dozorčímu úřadu, který rozhodne s konečnou platností.

(5) Vyhoví-li čestná rada žádosti, vysloví, že nová lhůta 15denní k podání opravného prostředku počíná běžeti dnem následujícím po doručení.

(6) Před pravoplatným rozhodnutím o včasné podané žádosti za navrácení v předešlý stav nelze naříditi provedení nálezu ani provedení již nařízené vykonati, s výjimkou případů, kdy třeba ihned provésti nále z důležitého zájmu veřejného nebo proto, aby nevznikla nenahraditelná škoda.

§ 55.

Všechna doručení podle předpisů tohoto oddílu jsou platná a způsobují, že lhůty počínají běžeti, stala-li se k rukám účastníků nebo jejich zmocněnců, nebo není-li znám jejich pobyt, uloží-li se ta která písemnost u starosty obce posledního známého bydliště, což se vyhlásí v periodických zprávách [§ 15, písm. e)].

§ 56.

Stížnosti podané podle ustanovení tohoto oddílu buďtež úřadem příslušným k rozhodnutí o stížnostech odmítnuty, jsou-li opožděné nebo nepřipustné, zejména, podává-li je osoba, jíž právo stížnosti nepřísluší. Rozhodnutí příslušného úřadu jest konečné.

§ 57.

(1) Kdo jedná proti předpisům § 36, odst. 2., bude potrestán soudem pro přestupek vězením (uzamčením) od jednoho týdne do tří měsíců.

(2) Je-li osoba, která se dopustí trestného činu, označeného v odstavci předchozím, podrobena vojenské trestní soudní pravomoci, bude potrestána pro přečin vojenským soudem vězením od jednoho týdne do tří měsíců.

Oddíl IV.

Ustanovení všeobecná a závěrečná.

§ 58.

(1) Vrchní dozor nad lékařskou komorou a její činností vykonává politický úřad II. stolice, v jehož obvodu je sídlo komory (úřad dozorcí).

(2) Dozorčí úřad zakáže provedení protizákonného usnesení nebo opatření přesahujícího meze působnosti lékařské komory.

(3) Proti zákazu provésti takové usnesení nebo opatření může lékařská komora ve lhůtě

15denní bez odkladného účinku podati stížnost u dozorcího úřadu k ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(4) Dozorčí úřad může rozpustiti zastupitelstvo lékařské komory:

a) překročilo-li opětovně meze své působnosti nebo jednalo-li opětovně protizákonně;

b) nemůže-li se zastupitelstvo ustaviti anebo je-li trvale neschopno usnášeti se.

§ 59.

(1) Rozpuštěním zastupitelstva lékařské komory zanikají funkce všech zvolených členů komory. Dozorčí úřad rozpouští zastupitelstvo, učiní opatření, aby obstarávány byly záležitosti komory až do ustavení zastupitelstva nově zvoleného. Dozorčí úřad je povinen v tom případě do 3 měsíců učiniti opatření potřebná k zahájení voleb.

(2) K úhradě výloh za dočasnou správu komory může dozorcí úřad dáti vybírat komorní příspěvky ve výši naposledy platně určené.

§ 60.

(1) Lhůty pro podání opravných prostředků podle tohoto zákona jsou neprodlužitelné. Lhůty počínají dnem, který následuje po dni doručení. Počátek anebo běh lhůt není zdržován nedělemi a dny pro počítání lhůt jim na roveň postavenými. Případně-li konec lhůty na neděli nebo den pro počítání lhůt jí na roveň postavený, končí lhůta nejbližším následujícím dnem všedním. Dni poštovní dopravy se do lhůty nevčítají.

(2) Opravné prostředky možno podávati též telegraficky.

§ 61.

Komorní příspěvky, výlohy disciplinárního řízení a pokuty uložené podle tohoto zákona mohou býti vymáhány podle výkazu nedoplatků nebo nálezu potvrzených co do vykonatelnosti týmiž orgány a týmiž způsobem jako přímé daně.

§ 62.

Pokuty všeho druhu uložené podle tohoto zákona případnou příslušné komoře lékařské, která jich použije ve prospěch blahodárných institucí zřízených pro lékaře a jejich rodiny [§ 11, písm. e)].

§ 63.

Všechny zákony a předpisy o věcech tímto zákonem upravených pozbývají platnosti, pokud tomuto zákonu odporují. Zejména po-

zbývá platnosti zákon ze dne 22. prosince 1891, č. 6 ř. z. z r. 1892, o zřízení lékařských komor.

§ 64.

(1) Tento zákon nabude účinnosti 6 měsíců po vyhlášení.

(2) Již přede dnem účinnosti zákona lze provést opatření potřebná k tomu, aby lékařské komory podle tohoto zákona mohly včas zahájit činnost. Pokud tyto lékařské komory nebudou ustaveny, opatří výkony dosavadních komor lékařských zatímne tříčlenné správní komise jmenované příslušnými politickými úřady II. instance.

(3) Provedením zákona pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Tiso v. r.

114.

Zákon ze dne 28. června 1929 o výkonu lékařské praxe.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vykonávati lékařskou praxi na území republiky Československé jsou oprávněni, kdož jsou svéprávní a prokáží:

a) že jsou státními občany československými a

b) že mají diplom doktora veškerého lékařství některé university československého státu.

(2) Osoby, které pro marnotratnost byly částečně zbaveny svéprávnosti, neztrácejí, vyhovují-li jinak podmínkám předchozího odstavce, svého oprávnění k výkonu lékařské praxe.

§ 2.

(1) Lékařské diplomy, jichž bylo nabyto na universitách cizozemských, nahrazují průkaz uvedený v § 1 pod písm. b) jen, nostrifikovalo-li je ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, vyslechnuvši prve profesorský sbor příslušné

lékařské fakulty. Nostrifikace lékařských diplomů u cizích státních příslušníků je přípustná pouze v případech reciprocity.

(2) Předpisy o nostrifikaci cizozemských lékařských diplomů, o nejvyšším přípustném počtu těchto nostrifikací, jakož i o reversech, jimiž se zřikají práva vykonávati lékařskou praxi cizí státní příslušníci studující na zdejších universitách, budou vydány vládním nařízením po dobrozdání profesorských sborů lékařských fakult a po dobrozdání lékařských komor.

(3) Bez nostrifikace nahrazen je průkaz uvedený v § 1 pod písm. b) též diplomem doktora veškerého lékařství (diplomem ranlékařským, pokud diplom ten dosud je v platnosti), získaným do 31. července 1919 na některé universitě býv. monarchie rakousko-uherské osobou, která nabyla státního občanství československého podle některého z těchto předpisů: podle §§ 1, 2, 4, 9, 10 a 11 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., kterým se doplňují a mění dosavadní ustanovení o nabývání a pozbývání státního občanství a práva domovského v republice Československé, podle rozhodnutí konference velvyslanců ze dne 28. července 1920 o Těšínsku, Oravě a Spiši, uveřejněného vládní vyhláškou ze dne 18. prosince 1924, č. 20 Sb. z. a n. z r. 1925, podle smlouvy mezi republikou Československou a Rakouskou o státním občanství a ochraně menšin, podepsané v Brně dne 7. června 1920 a uveřejněné pod č. 107/1921 Sb. z. a n., podle smlouvy mezi republikou Československou a republikou Polskou o otázkách právních a finančních, podepsané ve Varšavě dne 23. dubna 1925 a uveřejněné pod č. 56/1926 Sb. z. a n., konečně podle ústavního zákona ze dne 1. července 1926, č. 152 Sb. z. a n., o udělení státního občanství československého některým osobám.

§ 3.

(1) Osobám, které na území inkorporovaném podle zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n. (Hlučínsko), vykonávaly do 1. května 1920 lékařskou praxi, nabyvše k tomu oprávnění podle předpisů říšsko-německých, je dovoleno konati praxi lékařskou na celém území republiky Československé, jsou-li státními občany československými.

(2) Totéž platí o osobách, které na území inkorporovaném podle opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé po rozumu § 54 ústavní listiny